

slag, men formede dem knapt, kort og klart, sagde om hele dette Spørgsmaal, som det vil ses af Kommissionens Betænkning under Nr. 53, følgende: „Det indstilles, at Tilskuddene til disse Skoler i højere Grad end hidtil gøres afhængige af Størrelsen af de lokale Tilskud.“ I Overensstemmelse med dette foreslog jeg da i Fjor at tage Finanslovkommissionens enstemmige Indstilling paa dette Omraade til Følge, men under Finansudvalgets Behandling af Finanslovsforslaget opstod der Betæneligheder ved at følge denne nye af Finanslovkommissionen foreslaaede og af mig optagne Regel, at der i Modsætning til, hvad der tidligere havde været Tilfældet, skulde tages et større Hensyn til de lokale Tilskud. Jeg kunde i Fjor paa Grund af det Uheld, jeg havde, ikke selv deltage hverken i anden eller tredje Behandling paa Rigsdagen eller i Forhandlingerne i Mellemtiden med Finansudvalget. Men det blev mig sagt af Konseilspræsidenten, at der i Finansudvalget var megen Betænelighed ved at gaa til en anden Fordelingsmaade, og at man vilde sætte Pris paa, om Ministeriet i hvert Fald indtil videre vilde lade det have sit Forblivende ved den nu-gældende Fordelingsmaade. Det blev forebragt mig under mit Ophold paa Klinikken, og efter Omstændighederne fandt jeg, at man burde gaa ind paa det og se bort fra, hvad Finanslovkommissionen havde indstillet. Jeg omtaler dette noget udførligt, idet ærede Medlemmer deraf vil forstaa, at det er ikke saadan, at der har været skøn Enighed om, at den hidtil fulgte Fordelingsmaade var den rette og den, der burde bibeholdes, men at der kunde være Grund til at tage Hensyn til den Interesse, som den By, Stationsby eller Købstad udviser, i hvilken Skolen ligger. Jeg ved ikke, hvilke Betæneligheder der gjorde, at Finansudvalget ikke turde gaa til en Fordeling, der tog større Hensyn til de lokale Tilskud, men ret naturligt har jeg haft min Opmærksomhed henvendt ogsaa paa dette Forhold.

Jeg havde Lejlighed til under Finanslovens første Behandling at henlede Opmærksomheden paa, at efter at vi i Fjor ved de Afstemninger, der fandt Sted, var komne op paa de gamle Tilskud til det, vi kalder Fagskolerne, havde jeg ladet foretage en nærmere Undersøgelse af i alt Fald de fleste af de Fagskoler, deres Elevantal, deres Timetal, for saa vidt angaar Undervisningen, med videre, og det fremgik deraf bl. a., at der var i alt Fald en enkelt af Fagskolerne, hvor Statstilskuddet pr. Elev var

oppe paa ca. 230 Kr., medens Bidraget pr. Elev i andre Fagskoler, og navnlig da i den, der stod længst til den modsatte Side, ikke var højere end 16—17 Kr. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, men jeg nævner det kun — det kan altsaa læses i Rigsdagstidenden for i Aar — som et Vidnesbyrd om, at der ogsaa paa det Omraade er adskilligt, der ikke bør blive ved at gaa i den gamle Gænge.

Samtlige de Forhold, altsaa saavel det, Finanslovkommissionen havde henledt Opmærksomheden paa, nemlig Statstilskuddets Fordeling til de tekniske Skoler i Provinserne, som ogsaa det af mig nævnte vedrørende Statstilskuddets Størrelse for de enkelte Fagskoler og endelig Spørgsmaalet om, hvad der bør høre ind under Teknologisk Institut, og hvad under de tekniske Skoler og Fagskolerne, har ført med sig, at jeg fandt det rigtigt at forhandle med Finansudvalget om at lade hele Sagen undersøge af et Udvalg — en Kommission er det nu blevet kaldt. Og jeg skal ikke nægte, jeg havde det Indtryk, at der i Finansudvalget med mig var Enighed om, at vi skulde skride til en saadan samlet Undersøgelse. I Overensstemmelse hermed har jeg da bedt nogle Mænd træde sammen og udtalt til den Mand, der er udsat til at være Formand, at de skal skynde sig at gøre Arbejdet færdigt, saaledes at der paa næste Aars Finanslovsforslag kan opføres ikke alene Summerne, antagelig større Summer, til de tekniske Skoler, men ogsaa en Redegørelse for de nye Regler, der maatte være Grund til at følge med Hensyn til Tilskuddenes Fordeling. Jeg skal i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at naar nu det samlede Statstilskud til de tekniske Skoler i København og i Provinserne er oppe paa en Sum af 359,500 Kr., medens der til unge uformuende Haandværkeres Ophold paa tekniske Skoler kun ydes et Beløb af 70,000 Kr., kunde der vist ogsaa — under Henvisning til Forholdet for Højskolernes Vedkommende — være Grund til at tage det Spørgsmaal op til Overvejelse, om man ikke burde give noget mere til Elevernes Ophold paa Skolerne. Det er ikke rigtigt at sige, at da vi er klar over, at Statens Bidrag skal forhøjes, kan vi godt forhøje det med 10 pCt. over hele Limien, for derved sker der ingen Skade. Jeg har ikke turdet gaa med til en saadan procentvis Forhøjelse, for vi kan sige os selv, at den nye Fordelingsmaade, hvorved der eventuelt tages større Hensyn til den Interesse, der bliver vist fra den paagældende Bys Side, eller en Fordeling af Statstilskuddet, hvorefter